

# China en de crisis

In tegenstelling tot veel andere economieën groeit China nog steeds. Voor herstel naar de acht procent groei-doelstelling van de Chinese overheid is het land echter afhankelijk van een verbetering van de wereldeconomie.

**G**roeiverwachtingen voor China voor 2009 fluctueren tussen 5,5 procent (RGE Monitor, 2009) en 6,7 procent (IMF, 2009). Er zijn eerste signalen dat China het ergste achter de rug heeft. Op tien april meldde het Chinese Bureau voor de Statistiek een verbetering van het producentenvertrouwen. Ook de inkoopmanagerindex toont sinds december 2008 een stijgende lijn (Wereldbank, 2009). De verwachting is dat de Chinese economie in de tweede helft van dit jaar zal aantrekken, vooral door ontwikkeling van de binnenlandse vraag die door overheidsstimulering gesterkt wordt (Wereldbank, 2009). De export, de motor van de Chinese groei, daalt echter. Voor 2009 wordt een daling van de nominale waarde van de uitvoer verwacht van 5,1 procent (Wereldbank, 2009). De invoer zal nominaal met 10,1 procent dalen. Als de invoer gecorrigeerd wordt voor prijsdalingen blijkt dat de importvolumes redelijk constant blijven. Het op peil blijven van de huidige importvolumes betekent dat de binnenlandse vraag in China groeit. Het verminderde gebruik van grondstoffen door de op export georiënteerde sectoren wordt door de groei van de binnenlandse vraag opgevangen, waardoor het volume constant blijft. Of het verwachte herstel voldoende is om de stijging van de werkloosheid te keren valt te bezien. In de provincie Guangdong zijn de afgelopen veertien maanden 65.000 bedrijven failliet gegaan en is de werkgelegenheid navenant afgenomen. Van de zeventig miljoen Chinezen die voor de Chinese feestdagen in februari naar het platteland zijn teruggekeerd, keerden er naar schatting 56 miljoen terug. Daarvan hebben er elf miljoen nog geen werk of geen werk meer. Naast deze officiële schattingen zijn er in de kustprovincies van China nog enkele tientallen miljoenen Chinezen die voorheen in het informele circuit werk vonden en dat nu ook niet meer hebben. Mede hierom heeft de Chinese overheid een stimuleringspakket aangekondigd van vier biljoen yuan (587 miljard dollar of 450 miljard euro). In totaal zal de Chinese centrale overheid een derde van bovengenoemde vier biljoen yuan financieren, de rest moet door andere overheden, staatsbedrijven en private partijen worden opgebracht. Het Chinese stimuleringspakket omvat naast een

financiële impuls, die de binnenlandse bestedingen moet aanwakkeren, investeringen die zich richten op (spoor)wegen, vliegvelden, sociale woningbouw, gezondheidszorg, onderwijs en milieutechnologie. Dat moet op langere termijn bijdragen aan een verbetering van het Chinese vestigingsklimaat en de concurrentiepositie. Monetair wordt dit beleid ondersteund door het verlagen van de rentestand, door banken te steunen en door het afschaffen van eerder opgelegde kredietplafonds om oververhitting van de economie te voorkomen. Het resultaat hiervan is dat in de eerste maanden van dit jaar de kredietverlening met 23 procent toenam. Het stimuleren van de binnenlandse vraag is een uitdaging, momenteel komt slechts 35 procent van het bbp voort uit de binnenlandse vraag. Er wordt vooral veel gespaard, mede door onzekerheden rond toekomstige sociale voorzieningen en de economische situatie. Het stimuleringspakket neemt in elk geval een deel van de onzekerheden voor de Chinezen weg, wat leidt tot een groter vertrouwen in de economie en hogere consumptie. In de afgelopen maanden zijn forse eenmalige uitkeringen verstrekt die de consumptie verhogen. Volgens de Wereldbank kent het Chinese stimuleringspakket een multiplier van tussen de 0,8 en 4,3. Dat lijkt hoog, maar zelfs een multiplier van 0,8 werpt zijn vruchten af. Het stimuleringspakket zal samen met de sterkere yuan de binnenlandse Chinese vraag een impuls geven. Dat alles laat onverlet dat de effectieve vraag uit het buitenland nog niet aantrekt. Een vraag die China nodig heeft om zijn bevolking aan het werk te houden.

## Conclusie

Voor de Chinese economie wordt een herstel naar hogere groei verwacht. Desondanks is de economische ontwikkeling onvoldoende om het arbeidsaanbod van voldoende werk te voorzien. De binnenlandse afzet groeit en kan het verlies in de exporterende sectoren deels opvangen. Voor een verder herstel is China afhankelijk van een economisch opleving van de koopkrachtige markten.

## LITERATUUR

- IMF (2009) *World economic outlook update*. New York: IMF.
- RGE Monitor (2009) *Outlook for China's economy in 2009 and beyond*. New York: RGE Monitor.
- National Bureau of Statistics of China (2009) *Entrepreneur confidence index was firming up in the first quarter*. Beijing: National Bureau of Statistics of China.
- Wereldbank (2009) *Battling the forces of global recessions*. Washington D.C.: Wereldbank.